

سُورَةُ النَّٰسِ

الْجَزْءُ الْثَّالِثُونَ

إِنَّ الْمُسْتَقِرِينَ مَفَارِقٌ ① حَدَائِقٍ وَأَعْبَادٌ ② وَكَوَافِرٌ وَكَاسَا
دِهَافِعٌ ③ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا الْغَوَّا لَا كَذَبٌ ④ جَزَاءٌ مِنْ رَبِّكَ عَطَاءٌ
حَسَابًا ⑤ رَبِّ الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بِهِمْ مَا أَرْتَهُنَّ لَا إِمْلَكُونَ
مِنْهُ خَطَايَا ⑥ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفَا لَا يَتَكَبَّرُونَ
إِلَامَنْ أَذْنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ⑦ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ
شَاءَ أَخْذَ إِلَى رَبِّهِ مَعَابًا ⑧ إِنَّا نَذِرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ
الْمُرْءُ مَا فَدَمْتَ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُونَ يَلِيشَنِي كُنْتُ تُرِيَانِ ⑨

سُورَةُ النَّٰسِ

بِسْمِ اللَّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّزَّارِ عَرَقًا ⑩ وَالنَّشِيلَاتِ نَشَطًا ⑪ وَالسَّبِيلَاتِ سَبِيلًا ⑫
فَالسَّدِيقَاتِ سَبِيقًا ⑬ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ⑭ يَوْمَ تَرْجُفُ الْرَّاحِفَةُ ⑮
تَتَبَعُهَا الْرَّادِفَةُ ⑯ قُلُوبُ يَوْمِ زِلْجَنَةٍ ⑰ أَبْصَرُهَا حَمِيشَةٌ ⑱
يَقُولُونَ إِنَّا مَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ⑲ إِذَا كَانَ عَظَمًا نَخْرَةً ⑳ قَالُوا
تَلَكَ إِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ㉑ فَإِنَّمَا هِيَ رَجْرَةٌ وَحْدَةٌ ㉒ فَإِنَّا هُمْ بِالسَّاهِرِ
هُلْ أَتَنَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ㉓ إِذَا نَادَهُ رَبُّهُ بِالْأَوَادِ الْمَقْدَسِ طَوْيٌ ㉔

٥٨٢

31, 32, 33, 34. Şüphesiz takvâ sahipleri için umulanı buldukları yer, bahçeler, üzüm bağları, göğüsleri tomurcuk gibi kabarmış yaşıt kızlar, içki dolu kâseler vardır.

35. Onlar orada ne boş bir lâkırdı ne de yalan işitirler.

36. Bunlar Rabbinin yeterli bir bağışı, mükâfatıdır.

37. O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir. O, rahmânıdır. O gün insanlar O'na karşı konuşmaya yetkili değillerdir.

38. Ruh (*Cebraîl*) ve melekler saf sal olup durduğu gün, Rahmân'ın izin ver-

diklerinden başkaları konuşmazlar; konuşan da doğruya söyler.

39. İşte o, kesin olarak gelecek gündür. O halde dileyen Rabbine varan bir yol tutsun.

40. Biz, yakın bir azap ile sizi uyarık. O gün kişi önceden yaptıklarına bakacak ve inkârcı kişi: «Keşke toprak olsaydım!» diyecektir.

(79)

YETMİŞDOKUZUNCU SÛRE *en-NÂZI'ÂT*

Nebe' süresinden sonra Mekke'de inmiştir; 46 âyettir. Adını, «söküp çıkarılanlar» yahut «çekip çıkarılanlar» manasına gelen «nâziât» kelimesinden alır. Ana fikir olarak kiyameti konu edinir.

Cenab-ı Allah, sûrenin başında, kendilerini, ilk beş âayette belirtilen güç ve melekelerle donatığı varlıklara yemin etmektedir.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1, 2, 3, 4, 5. Söküp çıkarılanlara, yavaşça çekenlere, yüzdükçe yüzenlere, yarıştıkça yanışnlara, iş düzenleyenlere andolsun;

6, 7, 8, 9. Birinci üflemenin (*kâinati*) sarstığı, onu ikinci üflemenin takip ettiği gün, işte o gün yürekler kayğıdan oynar, gözler yorgun düşer.

10, 11. «Öldükten sonra biz, (*dünya-daki*) ilk halimize mi döndürüleceğiz, (*hem de*) çürümuş kemikler olduktan sonra mı?» derler.

12. «O zaman bu, ziyanolu bir dönüş olur» dediler.

13. Bu dönüş, sadece bir seslenmeye bakar.

14. Birdenbire kendilerini mahşerde buluverirler.

15. (*Habibim!*) Sana Musa'nın haberi geldi mi?

16. Kutsal vâdi Tuvâ'da Rabbi ona söyle seslenmişti:

شُورَةُ النَّارِ عَنْ
الْجَرْيَةِ الْكَلَوْنَ

أَذْهَتْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِلَهَ طَغْيَةٍ ۖ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَيَّ أَنْ تَرْبَكَ ۖ وَاهْدِيَكَ
إِلَى رَبِّكَ فَهَخْشِي ۖ فَأَرْأَيْهُ الْأَكْبَرَيِ ۖ فَكَذَّبَ وَعَصَى ۖ
أَذْبَرَ يَسْعَى ۖ فَخَسَرَ فَنَادَى ۖ فَقَالَ آنَارِيَكَ الْأَعْلَى ۖ فَأَخْدَهَ
اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لِعْبَرَةً لِمَنْ يَخْتَصِي ۖ
إِنَّهُمْ أَشَدُّ خَلْقَهُمُ الْسَّمَاءَ بِنَهَا ۖ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّهَا ۖ
وَاغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ صَحْنَهَا ۖ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَهَا ۖ
أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءً هَا وَمَرَعَهَا ۖ وَالْجَبَالَ أَرْسَهَا ۖ مَتَعَالِكُمْ
وَلَا تَغْنِمُكُمْ ۖ فَإِذَا كَاهَهُنَّ أَظَافَةُ الْكَبَرَى ۖ يَوْمَ يَذَكَّرُ الْإِنْسَنُ
مَاسِعِي ۖ وَبُرْزَتِ الْجَحِيدُ لِمَنْ يَرَى ۖ فَأَمَّا مِنْ طَغْيَى ۖ وَأَثْرَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ فَإِنَّ الْجَحِيدَ هِيَ الْمَأْوَى ۖ وَأَمَّا مَنْ حَافَ
مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهُوَى ۖ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى
لِمَسْأَلَوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرَسَّهَا ۖ فِيمَ أَنْتَ مِنْ
ذَكَرَهَا ۖ إِلَى رَبِّكَ مُتَهَبِّهَا ۖ إِنَّهَا نَتْ مُنْذَرٌ مِنْ يَخْشَهَا
كَأَنَّهُمْ يَوْمَ بِرُوفَهَا لَرِيَبُوا لِأَعْشَيَةَ وَضَحَّهَا ۖ

شُورَةُ عَلَيْنَ

٥٨٤

17. Firavun'a git! Çünkü o çok azdı.
- 18, 19. De ki: Arınmayı ve seni Rabbimin yoluna iletmemi ister misin? Böylece ondan korkarsın.
20. Ve ona en büyük mucizeyi gösterdi.
21. (*O ise*) hemen yalanladı ve isyan etti.
22. Sonra (*inkâr için*) olanca çabasını göstererek sırtını döndü.
23. Derhal (*adamlarını*) topladı ve (*onlara*) bağırdı:
24. Ben, sizin en yüce Rabbinizim! dedi.
25. Allah onu, (*herkese ibret olarak*) dünya ve ahiret azabıyla cezalandırdı.
26. Elbette bunda, korkan kimseler için büyük bir ibret vardır.
- 27, 28, 29. Sizi yaratmak mı daha güç, yoksa gökyüzünü yaratmak mı, ki onu Allah bina etti, onu yükseltip düzene koydu. Gecesini kararttı, gündüzüünü ağarttı.
- 30, 31, 32, 33. Ondan sonra da yerküreyi döşedi. Kendiniz ve hayvanlarınız için bir faydalana olmak üzere, yerden suyunu ve otlağını çıkardı ve dağları sağlam bir şekilde yerleştirdi.
- 34, 35, 36. Her şeyi alt üst eden o büyük felâket geldiği vakit, insanın yapıp ettiklerini hatırlayacağı gün ve görene cehennem açık bir şekilde gösterildiği zaman;
- 37, 38, 39. Azana ve dünya hayatını ahirete tercih edene, şüphesiz cehennem tek barınaktır.
- 40, 41. Rabbinin makamından korkan ve nefşini kötü arzulardan uzaklaş-

turan için ise şüphesiz cennet yegâne banmaktadır.

42. Sana kıyameti sorarlar: Gelip çatması ne zamandır? (*derler.*)

43. Sen onu nereden bilip bildireceksin!

44. O'nun nihaî ilmi yalnız Rabbine aittir.

45. Sen ancak ondan korkanları uyarıncaşın.

46. Kıyamet gününü gördüklerinde (*dünyada*) sadece bir akşam vakti ya da kuşluk zamanı kadar kaldıklarını sanırlar.